

Bryssel den 1 december 2022
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0051(COD)**

**15024/1/22
REV 1 ADD 3**

**DRS 64
SUSTDEV 203
CODEC 1793
COMPET 928**

NOT

---

från: Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
av den: 30 november 2022
till: Rådet

Komm. dok. nr: 6533/22

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om
tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av
direktiv (EU) 2019/1937
– Allmän riktlinje
= *Uttalande från Estland*

För delegationerna bifogas ett uttalande från den estniska delegationen om ovannämnda ärende
inför mötet i rådet (konkurrenskraft) den 1 december 2022.

Förslag till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**Uttalande från Estland****som ska tas till protokollet från mötet i rådet (konkurrenskraft) den 1 december 2022**

Estland välkomnar det allmänna syftet med direktivet att skydda de mänskliga rättigheterna och miljön i samband med affärsverksamhet. Företag, särskilt stora företag, spelar en viktig och till och med avgörande roll när det gäller hållbarhet, eftersom produktionsmedlen för varor och tjänster i hög grad påverkar miljön och principerna för de mänskliga rättigheterna.

Ur vårt perspektiv är dock lösningarna när det gäller människorättsdelen i bilagan, civilrättsligt ansvar och finanssektorn fortfarande varken rättsligt tydliga eller genomförbara. Tillämpningen av rättsligt otydliga bestämmelser kan skapa en alltför stor administrativ börda för både medlemsstater och företag och minska deras konkurrenskraft. Även om vi ser flera positiva ändringsförslag till det ursprungliga förslaget anser vi fortfarande att balans inte har uppnåtts mellan de olika intressen som hanteras i förslaget.

När det gäller genomförandet av bilagan (särskilt på människorättsområdet) skulle det skapa frågor om hur rättsligt tydliga och lättbegripliga skyldigheter ska utformas i den nationella lagstiftningen. Detta kan i sin tur leda till otillräckligt enhetliga skyldigheter i EU, vilket inte skulle stödja syftet med direktivet. Dessutom skulle vagt utformade skyldigheter göra det svårt för företagen att bedöma sina skyldigheter för att rimligen kunna undvika ett eventuellt civilrättsligt ansvar och för den skadelidande parten att bedöma de rimliga utsikterna för ett anspråk. Dessutom ser vi fortfarande inkonsekvenser i förhållande till de allmänna skadeståndsrättsliga principerna, främst när det gäller ansvarsfördelningen. När det gäller finanssektorn regleras hållbarheten i denna sektor redan av olika rättsakter, vilket ger upphov till flera frågor om de inbördes kopplingarna, samstämmigheten och den rättsliga klarheten när det gäller de regler för tillbörlig aktsamhet som är tillämpliga på finanssektorn.

Mot bakgrund av det ovanstående kan Estland inte ställa sig bakom den allmänna riktlinjen, särskilt som vi gärna hade sett att människorättsdelen i bilagan specificeras och att bestämmelserna om civilrättsligt ansvar stryks eller åtminstone specificeras närmare.
